

Gustav besöker på vinterlovets sin moster och morbror i det norrländska samhället. Han upplever sitt livs första skoterfärd i rasande fart över vita vidder. Kamraten Mattias som kör grälar för att han håller för hårt om hans mage och "burkar" åt fel håll, som om han satt i en jolle. När gänget stannar för att grilla korv i skogen töms ölburkar på löpande band och ur en flaska halsar man "en liten jävel". På återfärden är Mattias tydligt berusad. Så full att han inte märker när Gustav blir avkastad av en gren, som nästan skär halsen av honom.

Halvt medvetlös får den stackars pojken traska i oändlighet över snövidderna. Tills en människa, en sameflicka, kommer vandrande emot honom och tar honom med till renvaktarstugan. Det är en halvt överklig upplevelse för tonårspojken och sörlänningen Gustav, som blir ompysslad och får värma sina stelfrusna händer på sameflickans bara skinn, direkt på de vackra flickbrösten. Hur kunde hon veta att han var ensam lämnad i skoterspåret? Och hur vet hon att ingen alls letar efter honom eftersom moster och morbror farit till Umeå trettio mil bort, och den svartögde Mattias sover ruset av sig? Vad är hon egentligen för en varelse, denna sinnligt mjuka, naturliga och tuffa, vilda flicka som lockar honom i en erotisk lek som avbryts av en yuppiesalles skarpa signal. Det är bröderna/remskötarna som är på väg till stugan, där hon har satts att sköta elden. Hon ber Gustav att sansa sig, och efter några timmars gemensam sömn kör hon honom hem på snöskoter. Sedan fräser hon iväg från honom för att hinna med helikoptern upp till rengärdet. Visst var hon verklig – och ändå överklig som ett fantasiväsen.